

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 40. Mt. XIX.

Spalių-Oct. 7, 1939

XIX SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

EVANGELIJA

Mato 22, 1—14

ANUO metu Jėzus kalbėjo vyriausiems kunigams ir parisiejams prilyginimais ir tarė: Dangaus karalystė panaši į žmogų karalių, kurs kėlė savo sūnui vestuves. Jis siuntė savo tarnų pašaukti pakviestųjų į vestuves, tardamas: Sakykite pakviestiesiems: Štai, aš prirengiau savo pokylį, mano jaučiai ir mano peniukšliai papjauti ir visa prirengta; ateikite į vestuves. Bet jie tai nieku vertė ir nuėjo sau, vienas į savo ūkį, kitas gi į savo pramonę; kiti nutvėrė jo tarnus ir apgėdinę juos užmušė. Tai išgirdęs karalius užsirūstino ir nusiuntęs savo kariuomenę sunaikino anuos galvažudžius ir jų miestą sudegino. Tuomet jis tarė savo tarnams: Vestuvės, tiesa, prirengtos, bet pakviestieji buvo neverti. Eikite tad į kryžkelius ir ką tik rasite, šaukite į vestuves. Jo tarnai, išėję į kelius, surinko visus, kuriuos rado, piktus ir gerus, ir vestuvės buvo pilnos sėdinčiųjų už stalo. Karalius įėjo pasi-

LEKCIJA

Efez. 4, 23—28

BROLIAI: Atsinaujinkite savo išmany- mo dvasia ir apsilvilkite nauju žmogumi, kurs sutvertas pagal Dievą teisybėje ir tiesos šventume. Todėl, atmesdami melą, kalbėkite kiekvienas savo artimui tiesą, nes mes esame vieni kitų nariai. Jei rūštinatės, tai nenusidėkite. Tegul saulė nenusileidžia ant jūsų rūstybės. Neduokite vietos velniui. Kas vogė, tegul jau nebevagia; teužiima velyk darbu, dirbdamas savo rankomis, kas gera, kad turėtų ko suteikti kenčiančiam skurdą.

žiūrėtų sėdėjusiųjų už stalo ir pamatęs tenai žmogų neapsivilkusį vestuvių drabužiu, jam tarė: Prieteliau kaip čia įėjai neturėdamas vestuvių drabužio? Jis gi tylėjo. Tuomet karalius tarė tarnams: Surišę jam rankas ir kojas, išmeskite jį laukan į tamsybes; ten bus verksmo ir dantų griežimo. Nes daug pašauktų, bet maža išrinktųjų.

Teresė Neumanaitė Gyva

Visai neseniai buvo spandoje pasklidę gaudų, kad Teresė Neumanaitė mirė. Apie jos mirtį parašė ir kai kurie Lietuvos laikraščiai. Tačiau šituos gaudus, kurie pakartotinai laikas nuo laiko pasklęsta, Regesburgo vyskupijos ordinarijatas griežtai paneigė. Teresė Neumanaitė ir toliau tebegyvena savo gimtiniame Konnersreuthe.

Nuo 1922 m. Velykų stigmatizuotoi nepriėmė jokio tiršto valgio, o nuo 1927 m. rugsėjo — nė jokio skysto maisto. Ji gyvena kasdienine šv. Komunija. Speciali net netikinčiųjų gydytojų komisija tai ištyrė ir patvirtino, nors, nežiūrint jos visiško nesimaitinimo, buvo konstatuota žymus svorio svyravimas (svoris labai nukrinta po penktadienių Išganytojo kančios išgyvenimų, po ko vėl svoris pamažu sunormalėja).

1926 m. gavėnioje prasidėjo Kristaus Kančios vizijos — regėjimai ir atsirado stigmatai. Išganytojo kančią ir mirtį Teresė regė ir išgyvena, kartu juos kentėdama, kiekvieną penktadienį, išskiriant penktadienius nuo Kalėdų, ligi užgavėnių ir nuo Velykų ligi Jėzaus širdies šventės bei tuos penktadienius, kurie supuola su kokia didesne švente arba šventės oktava. Vizijų metu kraujuoja akys, širdis ir galva, o gavėnioje dar ir rankos, keliai ir pėdos bei dešinysis petys; Didįjį Penktadienį kraujuoja, be minėtų vietų, dar krūtinė ir nugara. Visuomet palieka ir yra matomi stigmatai ant širdies, galvos, rankų ir kojų pėdų, kurie niekuomet nepūliuoja ir juose niekuomet nepastebima uždegimo žymių. Be Kristaus kentėjimų ji regė įvykius iš Kristaus, Marijos ir kitų šventųjų gyvenimo, visa pagal bažnytinių metų laikus. (Š.)

BAŽNYČIOS AUGIMAS

GYVENAME kada norima visi dalykai matuoti, sverti, suskaityti; norima į kiekvieną pasėką atviromis akimis pažvelgti. Buvo laikai, kada mielai užmerktomis akimis sekėme gyvenimą. Bet šiandieną visi šviesiaregiai. Dalykus stengiasi kiaurai peržvelgti. Atmetę abejingumą, apmirusią krikščionybės dalį ir gausų atpuolėlių skaičių pažvelkime į priežastis, vedančias žmones nuo tikrojo kelio, Tiesos ir Gyvenimo.

Sėjėjas, sėkla ir dirva

Trys veiksniai. Nuo jų priklauso Bažnyčios augimas. Jei sėjėjas moka sėti, sėkla akį veria, ir dirva gerai paruošta, augimas eina puikiausiai. Javų laukai liūliuoja ir traukte traukia žmonių akis. Ir piūtis būna gausi.

Jei Dievo Karalystėje vis dar nesimato dviejų trečdalių pasaulio gyventojų, tai priežastis turi glūdėti viename iš trijų veiksnių.

Sėjėjas. Gal visa kaltė krinta jam? Sako, viskas atsibodo. Tas sėjėjas jau toks monotoniškas. Neįsigyvena į šių laikų dvasią, neatjaučia ir nesupranta žmonių noro, nesučiumpa, taip sakant, laiko pulso.

Bet kas buvo su tuo Sėjėju-Pranašu, kurio Izraelis dar niekuomet nebuvo matęs ir iš kurio lūpų išėjo palyginimas apie sėją. Jis darė stebuklus — ir skeptiškai pečius traukė. Kas bent laša turėjo sveiko proto, pripažino, kad šis žmogus yra daugiau negu žmogus. Jo ranka stebuklinga. Niekas dar iki šiol nebuvo taip kalbėjęs. Jis kiaurai permato klausytojų širdis ir sąžinę. Jis parinko suprantamiausius žodžius ir palyginimus. Tai buvo tobulas, viską žinąs ir viską kiaurai permatąs. Stebuklingas Sėjėjas.

Ir vienok...

Tačiau kokios pasėkos? Jis kalbėjo apie Dievo Karalystę, o jie tarėsi, kaip Jį nužudyti.

Tai sėjėjams kaltės menkutė dalis tenka.

O kaip su sėkla?

Per daug vejodamas madas, šių dienų žmogus, kas nepažymėta šios dienos data, laikė senu dalyku. Anot jų, ir Evangelijos tiesos yra pasenusios. Jos nesiderina prie šilkinės širdies, jos neglosto, nelepina, nemigdo. Ais-

troms nepataikauja. Todėl, girdi, ir žmonių širdžių nepasiekia.

Bet sena Evangelijos išmintis yra amžinai nauja. Tai sėkla kilniam gyvenimui visiems laikams. Ji kaip saulės spindulys: ir šviečia, ir šildo, ir gaivina. Ir toji sėkla yra šiandien tokia, lyg kad dabar iš Kristaus rankos būtų pabirusi.

Čia kaltės dėmė visai nelimpa.

Pagaliau lieka dirva

Ji būna arba ištrypta keliais, arba supainiota erškėčiais, arba suakmenėjusi. Todėl Kristaus mokslui lieka kieta ir nepalanki. Širdis suakmenėjusi, ausys uždaros. Vienąšališkas apkurtimas. Išgirstama klaidos ir jomis susižavima. O Dievo žodžiams, Jo įsakymams ausis kurti. Lygiai kaip malūnininko, kuris ištisas dienas klausosi malūno ratų užimo. Jis girdi ir ramiai miega. Kada malūnas sustoja, arba pradeda kitokiu balsu užti, jis pabunda.

Ir tūkstančiai tikinčiųjų yra apkurtę žodžiais apie madas, politiką, ūkį, bekonus, šokių ir dar kažką. Dievo žodžiams vietos nėra. Tikrai sutryptas kelias, ne dirva. Klausy ir negirdi. Argi nežinome, kad linksma naujiena, piemenėliai, trys išminčiai ir žvaigždė priklauso Kalėdoms. Prisikėlimas — Velykoms. Ugnies liežuvių istorija, šventosios Dvasios atsiuntimo įvykis skaitomas per sekmines. Tas daug kartu girdėta.

Bet širdžių nepasiekia: linksma naujiena mūsų nepradžiugina. Ramybė į sielą neįsiškerbia. Ir prisikėlimas paliekamas pasakojimui, bet ne išgyvenimui. O ugnies liežuviai mūsų visai nepaliečia. Įpročio ir nerangumo girmos Dievišką sėklą, kuri pakliuvo tarp uolos skveldrų, paverčia į pelenus.

Ir taip žegnojimas pasilieka mūsų baidymu, "Tėve Mūsų" — plepėjimu, malda — nuoboduliu, Dievo įsakymai — nepakeliama našta. Na, ir sukietėja dirva ir virsta akmeniu. Jei buvo koks diegas šaknelėmis įsikabinęs, tai pro aistrų, rūpesčių, turto, gyvenimo džiaugsmų storą sluoksnį jis negali nė galvos iškišti.

O paskui dar ateina piktoji dvasia. Ji rauda iš širdies Dievo žodį, kad žmonės neįti-

kėtų ir nebūtų išgelbėti. Nuostabiai piktasis moka veikti. Jis ateina, kaip sėjėjas, kada žmonės miega (dvasiniu miegu). Jis draugu ir prieteliu dedasi. Todėl ir misija jam sekmingai vyksta.

Tiktai „dalis krito į gerą žemę ir išdygus nešė šimteriopą vaisių“ (Luk. 8, 8-15). Ir iš tų susidaro šventųjų eilės, pasiryžėlių kadrai, kovotojų būriai, aktyvistų frontai, gyvosios dvasios nešėjai. Prie jų artėja visi,

kurie moko apsaugoti savo širdį nuo suolėjimo, apsinarpliojimo erškėčiais ir įvairių vieškelių išraižymo.

Širdis turi būti rezervuota tik gerai sek lai — Dievo Žodžiui. Kitaip ne vien pavieni asmenys, bet ir visuomenė suakmenės visam, kas gera ir taps žvangančiu variu, pabaltintais karstais.

K. R. Liūkas

Su Kristumi Maldos Mokykloje

(Iš angliško vertė Kun. Ant. M. Karužiškis)

SEPTINTA PAMOKA.

“Juo labiau... Gerąją Dvasią” (Šv. Luko XI, 13) arba **visa apimantis davinyš.**

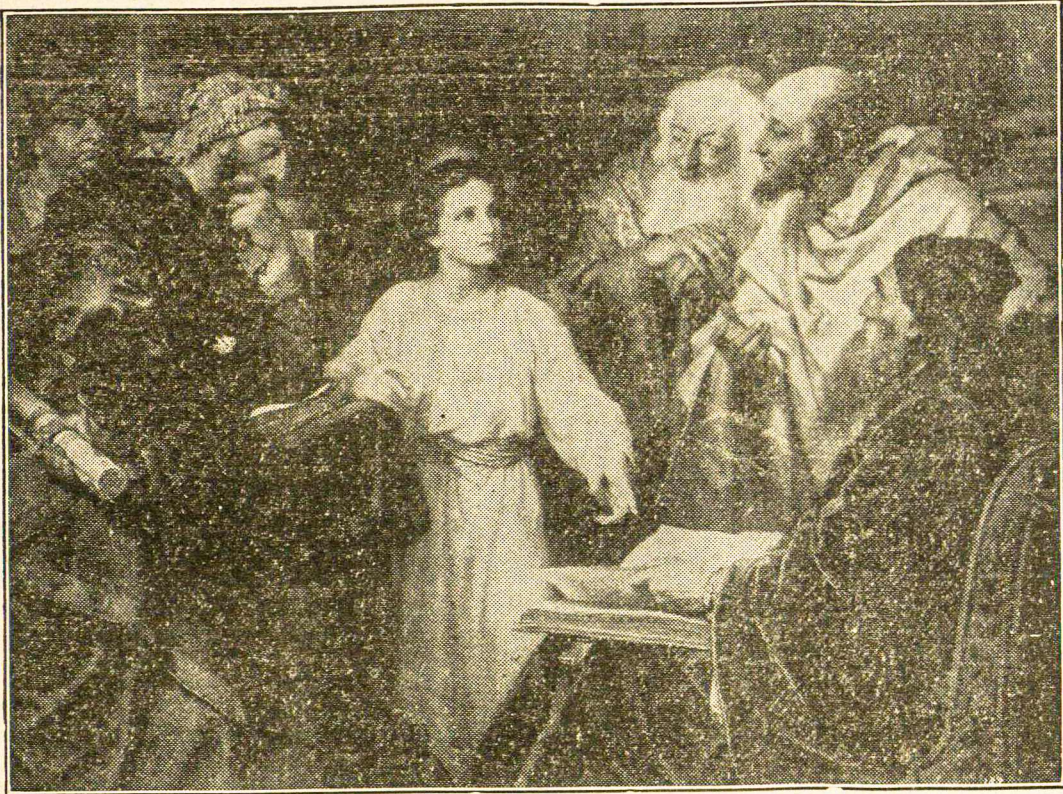
“Jei tat jūs, būdami nelabi, mokate duoti savo vaikams gerų davinų, juo labiau jūsų Tėvas iš dangaus duos gerąją Dvasią tiems, kurie ji prašo” — Šv. Luko XI, 13.

Pamoksle ant Kalno, Viešpats jau buvo ištaręs Savo stebėtiną juo labiau. Čia šv. Luke, kur Jis tą klausimą atkartoja, yra skirtingumas. Vietoje kalbėti, kaip tuomet, apie gerų davinų davimą, Jis sako, “juo labiau jūsų Tėvas iš dangaus duos gerąją dvasią”. Jis šiaip mus mokina kad svarbiausi ir geriausi iš šių davinų yra Šventoji Dvasia, arba verčiau, kad šiame davinyje visi kiti yra apimti. Šventoji Dvasia yra pirma iš Tėvo davinų, ir tasai kurį duodamas Jis turi daugiausia smagumo. Šventoji Dvasia yra todėl tuo daviniu kurio mums derėtų pirmiausiai ir svarbiausiai ieškoti.

Meš galime lengvai suprasti neapsakomą šio davinio vertę. Jėzus kalbėjo apie Dvasią kaip “Tėvo pažadą” (Ap. D. I, 4); vienas pažadas kuriame Dievo Tėvystė apsi-reiškė. Geriausias davinyš kurį geras ir išmintingas tėvas gali suteikti kūdikiui ant žemės tai jo paties dvasia. Šis yra didysis tėvo siekis auklėjime — išnaujo išvesti savo kūdikiyje jo paties pobūdį ir charakterį. Jei kūdikis turi žinoti ir suprasti savo tėvą; jei, beaugant, jis turi įeiti į visą jo valią ir planus; jei jis turi turėti savo aukščiausią

džiaugsmą tėvuje, o tėvas jame, tai jis turi būti vienos minties ir dvasios su juo. Ir tat yra negalima įsivaizduoti Dievą suteikiantį kokį aukštesnį davinį Savo kūdikiui kaip šį, Jo paties Dvasią. Dievas yra kuo Jis yra per Jo Dvasią; Dvasia tai pati Dievo gyvybė. Tiktai pagalvokite ką tai reiškia — Dievas duodantis Savo paties Dvasią Savo kūdikiui ant žemės.

Ar gal ši nebuvo Jėzaus kaipo Sūnaus garbė ant žemės, kad Tėvo Dvasia buvo Jame, Prie Jo krikšto Jordane abu dalyku buvo sujungtu, — balsas, skelbiantis Jį Myli-muoju Sūnumi, ir dvasia, nužengianti ant Jo. Ir tat apaštalas sako apie mus, “Kadangi jūs esate sūnus, Dievas siuntė savo Sūnaus Dvasią į jūsų širdis, kuri šaukia: Abba, Tėve” (Gal. IV, 6). Karalius stengėsi visame jo sūnaus auklėjime išvesti jame karališką dvasią. Mūsų Tėvas danguje nori išauklėti mus kaip Jo vaikus šventam, dangiškui gyvenimui kuriame Jis gyvena, ir šiam duoda mums, iš Jo širdies gilumos, Jo paties Dvasią. Šis buvo visas Jėzaus siekis kuomet, padaręs atiteisimą Savo paties krauju, Jis išžengė už mus į Dievo akivaizdą, kad mums apturėtų, ir atsiųstų gyventi mumyse, Šventąją Dvasią. Kaip Tėvo, ir Sūnaus Dvasia, visa Tėvo ir Sūnaus gyvybė ir meilė randa si Joje; o, nužengianti į mus, Ji iškelia mus į jų draugininkystę. Kaip Tėvo Dvasia, Ji skleidžia Tėvo meilę, kuria Ji Sūnų mylėjo, į mūsų širdis, ir mokina mus gyventi joje. Kaip Sūnaus Dvasia, Ji įkvėpia į mus laisvę, ir dievotumą, ir klusnumą lyg

Tėvas negali suteikti jokio aukštesnio arba kūdikio, kuriame Sūnus gyveno ant žemės. stebėtiniesnio davinio kaip šis: Jo paties Šventąją Dvasią, sūnystės Dvasią.

Ši tiesa tikrai sugestuoja mintį kad šis Dievo pirmas ir svarbusis davinys turi būti pirmuoju ir svarbiuoju visos maldos siekiu. Kiekvienam dvasiško gyvenimo reikalui šis yra tas vienasis reikalingasis dalykas: Šventoji Dvasia. Visas pilnumas yra Jėzuje; malonės ir tiesos pilnumas, iš kurio mes apturime malonę už malonę Šventoji Dvasia yra paskirtoji perdavėja, kurios ypatingas darbas yra padaryti Jėzų ir visa, kas Jame mums yra, mūsų asmeniniu pasisavinimu, palaimintame patyrimo. Ji yra gyvenimo Dvasia Kristuje Jėzuje; taip stebėtinai kaip yra gyvenimas, taip stebėtinai yra tas parūpinimas kuriuo toks pasiuntinys yra parūpintas mums tai perduoti. Jei mes tikrai pasiduosime visiškai tos Dvasios parėdymui, ir leisime Jai turėti Savo valią su mumis. Ji apreikš Kristaus gyvenimą mumyse. Ji tą padarys su Dieviška galybe, palaikydama

Kristaus gyvenimą mumyse nemutrauktame besitęsime. Ištikrųjų, jei yra viena malda, kuri turėtų patraukti mus prie Tėvo sosto ir palaikyti mus ten, tai yra ši: kad Šventoji Dvasia, kurią mes kaip vaikai esame apturėję, tekėtų į mus ir iš mūsų didesniame pilnume.

Davinių įvairume, kuriuos toji Dvasia turi išdalinti, Jo aprūpina tikinčiojo kiekvieną reikalą. Tikrai pagalvokite apie tuos vardus kuriuos Ji nešioja. Malonės Dvasia, apreikšti ir suteikti visą malonę kuri Jėzuje randasi. Tikėjimo Dvasia, mokinanti mus pradėti ir laikytis ir didėti visuomet tikėjime. Pasisavinimo ir užtikrinimo Dvasia, kuri liūdija kad mes esame Dievo vaikai, ir įkvepia tą pasivedantį ir pasitikintį Abba, Tėve! Tiesos Dvasia, vesti į visą tiesą, padaryti kiekvieną Dievo žodį mūsų darbe ir tiesoje. Maldos Dvasia, per kurią mes kalbamės su Tėvu; malda, kuri turi būti išklaudyta. Sprendimo ir degimo Dvasia, širdį ištirti, ir nuodėmę įtikinti. Šventumo Dvasia, apreikšianti ir perduodanti Tėvo šventą

akivaizdą mummyse. Galybės Dvasia, per kurią mes esame tvirti drąsiai liūdyti ir sėkmingai dirbti Tėvo tarnystėje. Garbės Dvasia, mūsų paveldėjimo užtvirtinimas, būsiančios garbės prirengimas ir iškalninis paragavimas. Ištikrųjų Dievo vaikui reikia tikrai vieno dalyko, kad galėtų tikrai gyventi kaip vaikas: tai yra, būti šia Dvasia pripildytas.

O dabar, pamoka kurios Jėzus mus šiandien mokina yra ši: Kad Tėvas tikrai ilgisi Ją mums duoti jei tik mes prašysime su kūdikišku pasitikėjimu tam ką Jis sako: "Jei jūs mokate duoti savo vaikams gerų davinų, **juo labiau** jūsų Tėvas iš dangaus duos gerąją Dvasią tiems, kurie jį prašo" Dievo pažado žodžiuose, "Aš išliesiu savo Dvasios" apšėčiai (Ap. D. II, 17); ir Jo įsakymo, "Būkite pilni šventosios Dvasios", (Efez. V, 18) mes turime saiką to ką Dievas yra prisirengęs duoti, ir ką mes galime gauti. Kaip Dievo vaikai, mes jau esame apturėję Dvasią. Bet mums vis dar reikia prašyti ir melsti Jos ypatingų davinų ir darbų kuomet mums jų prireikia. Ir netikėtai tą, bet kad Ji pati paimtų nuosavybę pilnai ir visiškai Jos nesiliaujančiam valandėlės vadovavimui. Taip kaip šaka, jau pripildyta vynmedžio sultimi, visuomet šaukiasi to nuolatinio ir padaugėjančio tos sulties tekėjimo, kad ji išstobulintų savo vaisių, taip tikintis, besidžiaugdamas tos Dvasios turėjimu, visuomet trokšta ir daugiau šaukiasi. Didysis Mokytojas norėtų kad mes išmoktume tai, kad niekas mažiau kaip Dievo pažadas ir Dievo įsakymas būtų mūsų pasitikėjimo ir mūsų maldos saikas; mes turime būti apšėčiai pripildyti. Jis nori, kad mes šio prašytume tame užtikrinime, nes tas stebėtinai Dievo tėviškos meilės **juo labiau** yra užtvirtinimas, kad, kuomet prašome, mes kuo tikriausiai apturime.

Dabar tikėjime šiam. Kai meldžiamės būti Dvasia pripildyti, neieškokime atsakymo mūsų jausmuose. Visi dvasiški palaiminimai turi būti apturimi, tai yra, priimami arba imami tikėjime. Leisk man tikėti, kad Tėvas **duoda** šventąją Dvasią Savo besimeldžiančiam vaikui. Mat dabar kai aš meldžiuos, aš turiu tikėjime sakyti, aš turiu ko aš prašau, Dvasios pilnumas yra mano. Pastoviai laikykimės šiame tikėjime. Dievo Žo-

džio tvirtumu mes žinome, kad turime ko prašome. Su dėkingumu kad buvome išklausyti, su dėkingumu už tą ką esame apturėję ir ėmę ir dabar laikome kaip mūsų, laikykimės pastoviai tikinčioje maldoje kad palaiminimas, **kurs jau buvo mums duotas**, ir kurį mes tikėjime laikome, prasimuštų ir pripildytų visą mūsų būtybę. Tokiame tikinčiame dėkonės davime ir tokioje tikinčioje maldoje, mūsų siela Dvasiai prisiveria užimti visišką ir nesudrumstą turėjimą. Tokia malda kuri netikėtai prašo ir pasitiki, bet ima ir laiko, paveldi pilną palaiminimą. Mūsų maldoje atsiminkime pamoką kurios Išganytojas nori mus šiandien pamokinti, kad, **jei yra vienas dalykas ant žemės, kurio mes galime būti tikri, tai šis, kad Tėvas nori, kad būtume Jo Dvasia pripildyti, nes Jis gėrisi duoti mums Savo Dvasią.**

Ir kuomet sykį būsime sau išmokę šiaip tikėti, ir kasdieną imti iš tų turtų kuriuos turime danguje, kokias bus čia laisvė ir galė melsti Dvasios išliejimo ant Dievo Bažnyčios, ant viso kūno, ant atskirų žmonių, arba ant ypatingų pastangų! Tasai kurs yra sykį sau išmokęs kaip žinoti Tėvą maldoje, išmoksta melstis kuo pasitikimiausiai ir už kitus. Tėvas duoda šventąją Dvasią tiems, kurie jį prašo, nemažiausiai, bet daugiausiai, kuomet jie prašo už kitus.

"Viešpatie, išmokyk mus melstis".

"Būkite tat tobuli, kaip ir jūsų dangiškasis Tėvas tobulas." (Mato V, 48).

Dievas satvėrė žmogų; o žmogus, kurs taip aukštai puikybėsje save keliasi, Dievą nesatvėrė!

A. † A.

JONAS BALTUTIS

Tėvų Marijonų Rėm. Dr-jos Amžinas Narys užmigo Viešpatyje rugsėjo 25 d., 1939 m., Chicago, Ill. Tėvai Marijonai už mirusio sielą atlaikys dvejus šv. Mišias: spalio 9 ir 10 dienomis, 1939 m. Rėmėjų draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti dalį šv. Rašančiaus, Dievo gailėstingumo išprašyti.

Gražiausioji Gyvenimo Diena

CIESORIUS Napoleonas I buvo pasiekęs aukščiausią garbės viršūnę. Kartą jis pakliuvo generolų tarpan. Jie vienas per kitą pasakoja apie gražiausias savo gyvenimo dienas. Napoleonas klausės tylomis. Pagaliau paklausė:

— Mielieji ponai! Ar žinote gražiausią mano gyvenimo dieną?

Pasigirdo įvairūs atsakymai. Juk buvo tiek daug gražių dienų, kurios supynė imperatoriui gražų garbės vainiką. Vieni minėjo mūšį prie Marengo, kiti Austerlicą, dar kiti minėjo Afrikos laimėjimus, Vagramą, o treči jo vainikavimo Prancūzijos imperatorium dieną.

— Neatspėjote, ponai! — tarė imperatorius: — gražiausioji mano gyvenimo diena — pirmosios komunijos diena!

Visi nepasitikėdami nusišypsojo. Tačiau vienas generolų rimtai susimąstė, susijaudino. Tai buvo generolas Drouot (Druo). Napoleonas patakšnojo jam per petį:

— Labai gerai! Druo, labai gerai, mano drąsūs kary! Jaučiuos laimingas, jog mane supratai.

Tas didysis vyras laimingiausiomis dienomis nepamiršęs pirmosios komunijos dienos, nepamiršo jos ir nelaimės metu.

Likimas pakrypo jo nenaudai. Priešai jį nugalėjo ir suėmė, kaip belaisvį išsiuntė į tolimą vienišą šv. Elenos salą tolimam vandenyne. Būdamas ištrėmime, sunkiai susirgo vėžio liga. Jausdamas artėjančią mirtį, malda o Dievą, Tą Dievą, kuris laimino jį pirmosios Komunijos metu, kad neapleistų jo ir mirties valandoje. Prieš pat mirtį su-

sikvietė visus jį apsupančius ir pareiškė noro mirti katalikų Bažnyčios globoje. Visų akiuizdoje priėmė paskutiniuosius sakramentus ir garsiai dėkojo Dievui, kad davė laiko daryti atgailą.

Grįžusieji iš šv. Elenos pasakojo apie atgijusį gilų Napoleono tikėjimą, apie jo įtaką kitiems.

Ančiai vienas pavyzdys.

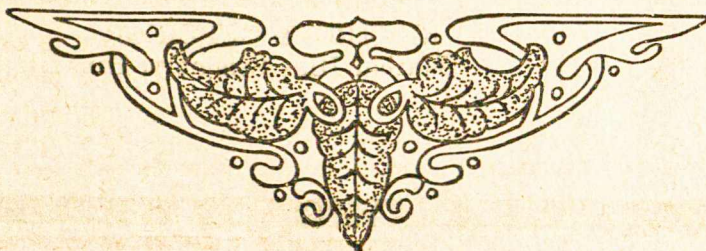
Sabaudijos kurorte pakvietė kunigą pas ligonį. Tai buvo vieno Napoleono generolų duktė. Mirštančioji buvo tokio gilaus tikėjimo, jog vyskupas susijaudinęs paklausė:

— Kas tamstai įdiegė tokį gilų tikėjimą?

— Pirmiausia esu dėkinga Dievui — atsakė ligonė. — Toliau, privalau būti labiausiai dėkinga imperatoriui Napoleonui. Drauge su tėvais buvau šv. Elenos saloje. Vieną dieną — tada man buvo dešimt metų — tarė man ciesorius: “Mano vaikeli savo luome ir gyvenimo sąlygose sutiksi daug pavojų. Ar įstengsi atsispirti, jei neapsiginkluosi tikėjimu? Kas tave pamokys? Tėvas neturi jokio tikėjimo, motina taip pat. Aš imuos tos pareigos. Ateik rytoj pas mane. Turėsime pirmą pamoką”. Du kartu į savaitę ėjau pas imperatorių mokytis katekizmo. Kai man suėjo trylika metų, imperatorius tarė:

— Na, mielas vaikeli, jau, rodos, pakankamai pasiruošei. Dabar tikrai laikas pagalvoti apie pirmąją Komuniją. Pasistengsiu, kad atvyktų iš Prancūzijos kunigas. Jis paruoš tave Komunijai, mane mirčiai.

Taip ir įvyko. * Irena Rutkauskaitė

PAMALDOS UŽ MIRUSIUS VISĄ LAPKRIČIO MĖNESĮ

Marijonų Vienuolija turi ypatingą užduotį melstis už mirusius; ypač gausios būna pamaldos už mirusius per visą lapkričio mėnesį Marijonų Seminarijos koplyčioje, Hinsdale, Illinois, dalyvaujant visiems seminarijos kunigams ir klierikams.

I. Uždūšinėj Dienoj būna atlaikytos Iškilmingos Giedotinės Mišios.

II. Kasdien yra laikomos Giedotinės Mišios už pavestas sielas per visą Uždūšinės oktavą.

III. Mišparai už mirusius yra giedami kas vakaras per visą Uždūšinės oktavą.

IV. Ražančius už mirusius kalbamas kasdien per visą Lapkr. mėn.

V. Per visą lapkričio mėnesį vienuoliai kasdien paveda mirusiems: a) daugkartinius lankymus Šv. Sakramento, b) priimtąsias Šv. Komunijas, c) atskirai ir viešai sukalbėtas maldas, d) įgytus dalinius ir visatinius atlaidus.

VI. Per visą mėnesį vienuoliai kunigai savo laikomose Šventose Mišiose meldžias už pavestasias sielas.

VII. Procesiija už mirusius seminarijos koplyčioje būna Uždūšinės Dienos išvakarėse ir baigiant oktavą.

Paveskite savo mirusių giminių sielas toms gausioms pamaldoms, prisiunčiant savo intencijas pirm lapkričio 1 dienos, antrašu:

REVEREND SUPERIOR
Marian Hills Seminary, Hinsdale, Ill.

Romos Katakombose

KAS aplanko Romos katakombas, tas pergyvena pagarbią baime, kuri yra visai skirtinga nuo to, ką patiria keliautojas, pirmą kartą apžiūrinėdamas to seno miesto tūkstantmečius paminklus — Koližėjų, Tito Arką, Forumą ir kt. — primenančius dingusių pagonių didybę. Tas jausmas skiriasi ir nuo gilios pagarbos, kuri pripildo širdį, kai įžengi į didžiąją šv. Petro baziliką, arba kai aplankai šventas Celijano ar Eskvilino vietas.

Įžengti į katakombas, reiškia, ne tik palikti XX amžių, bet kartu ir nueiti atgal į patį apaštalų vietininkų laikmetį, ir sueiti į glaudų kontaktą su pačiomis pirmosiomis Bažnyčios dienomis.

Vieno Trapisto vienuolio vadovaujami, nusileidome stačiais laiptais žemyn. Mus apšautė tamsa, kaip naktis. Oras drėgnas ir priplėkusiai vėsus, o siauras koridorius atrodė, kad čia pat ir baigiasi. Uždegtom žvakėm nešini, eįjome į priekį, ir netrukus, kai įžengėm į plačią koplyčią, kur tose ankstyvose Bažnyčios dienose buvo aukojama šv. Mišių auka, mes pajutom tą pagarbią baimę.

Štai matome jaunutę Bažnyčią, kuri, tais persekiojimo laikais, rado čia prieglobstį. Gyvieji kankiniai bėgo į šitas požemines galerijas ir koplyčias. Čia ilgus metus jie gyveno ir čia laidojo savo mirusius. Čia keli popiežiai slapstėsi nuo romėnų.

Galite lengvai įsivaizduoti Sebastijoną, ar Ceciliją ar Agnietę, klūpančius mažutėje koplyčioje, iškirtoį uoloje, karštai patarnaujant prie šv. Mišių, ar priimant švenčiausiąjį. Čia buvo atliekamos jungtuvės. Čia buvo, krikštyjama, klausoma išpažinčių, šventinami kunigai, čia buvo atnešami ir ligoniniai priimti paskutinius sakramentus.

Iki Domitijono persekiojimo laikmečio (81 — 96 mt.) krikščionys buvo laidojami privačių nuosavybių laukuose padarytose kapinaitėse. Požemines kapines pradėjo naudoti pačių persekiojimų metu. Vietą joms parinkdavo, ten kur vulkaniška uola buvo minkšta ir todėl lengvai davėsi ardoma. Koridoriai bei koplytėlės nebuvo vienoje plot-

mėje, bet kryžiaivosi vieni aukščiau kitų. Ventilacijai buvo iškirsti kaminai, kurie jungėsi su šviežiu oru.

Mirusieji buvo laidojami koridorių sienose iškaltose skylėse, kurios buvo uždarnos marmuro lentomis — dangčiais. Apskaičiuota, kad visų katakombų bendras ilgis yra apie 600 klm. Koridoriai kryžiuojasi, kiekviename žingsnyje, sudarydami labirintus, į kuriuos patekę romėnų kariai tuojaus paklysdavo. Įėjimuose krikščionys turėdavo sargybinius, kuriems norintieji įeiti krikščionys turėdavo pasakyti slaptąžodį. Daug koridorių netikėtai baigiasi stačiais siena, o įėjimai į koplyčias, kur krikščionys turėdavo savo religines apeigas, buvo padaryti pro sumaniai paslėptas lubų skylės, iš kurių žemyn būdavo nuleidžiamos kopėčios. Katakombų įėjimai iš lauko buvo padaryti senose apleistose smėlio kasyklose, kurių angos būdavo apželdinamos tankiais krūmais.

Palengva eidami siauru koridorium, praėjome popiežių kriptą, kur sienose palaidoti vienuolika popiežių, pradedant Soteru (168 — 176 mt.) ir baigiant Kajum, kuris mirė 296 mt. Iš šitos kriptos įėjome į šv. Cecelijos kriptą. Cecilija buvo kilnios šeimos dukrelė ir 250 mt. mirė už tikėjamą kankinės mirtimi. Jos kūną įdėjo į kipro medžio karstą ir palaidojo šv. Kalisto kapinėse šalimais prie popiežių kriptos. 817 mt. Petro sostą užėmė pop. Paskalis, ir jo parėdymu 2,300 kankinių kaulai buvo išimti iš katakombų ir išsiuntinėti į įvairias bažnyčias, nes buvo bijomasi svetimšalių invazijos. Pop. Paskalis labai stengėsi surasti šv. Cecelijos relikvijas, tačiau jam nepavyko. 821 mt. pasirodė jam Cecilija ir nurodė vietą, kur ji buvo palaidota. Pats pop. Paskalis surado jos karstą, o jame visai sveikutėlį kūną, kurį pernešė į šv. Cecelijos bažnyčią, Trastevere.

Katalikas maldininkas, aplankęs katakombas, iš visų pusių mato aiškius įrodymus, kad šių dienų katalikų Bažnyčios mokslas nieku nesiskiria nuo ankstyvosios Bažnyčios mokslo. Koridorių, koplyčių sienose lig

šiai dienai išlikę žodžiai ir simboliai tikėjimo į Kristaus dievybę, krikštą, eucharistiją, šv. Mišias, pragarą, atgailos sakramentą, šventųjų bendravimą ir t.t.

Kaip dabar, taip ir tada Kristaus Bažnyčia buvo valdoma popiežiaus, gyvenančio

Romoje.

Dėkingumo šilima pripildo kataliko širdį, kad Dievas jam suteikė tą patį tikėjimą, kaip ir tiems, kurie giliai miega toli po Romos miestu. Š.

KALINIO SAPNAS

VASARA vaikščioja žaliu žemės paviršium.

Šilti saulės spinduliai glostė skardinius mūrų stogus, aplanko ir niūrų kalėjimo užkampį. Mieloji pasaulio gaivintoja saulė suteikia ir belaisviams kažką nepaprasto. Čia kalinio širdis, matant pro grotas žaliąją medžio vainiką, suplaka skaisčiu troškimu.

N. kameroj keliolika kalinių: komunistų, ateistų ir kitų kitokių. Vieni prie stalo rašo. Kiti skaito knygas bei laikraščius. Kai kurie, suvirtę ant narų, diskutuoja politiniais klausimais.

Juozas lėtais žingsniais vaikšto po kamerą. Jo jaunyste spindinčiam veide galima išskaityti kažką nepaprasto lyg kūdiky, kuris nori verkti.

Juozas sustoja prie lango.

Ugniagesių orkestras, lydymas žmonių minios link Įgulos bažnyčios, groja gedulo maršą.

Liūdna melodija pripildo niūrią kamerą. Labiausia ji paliečia Juozo sielos stygas. Jo žvilgis, sudužęs krotose, krenta žemyn ir įsižiūri kažką grindyse.

— Sakyk, Petrai, kodėl man šiandien taip liūdna, norisi kažko verkti? Praėjusią naktį sapnavau keistą sapną ir taip aiškiai, kad, rodos, tai buvo tikrybė. Jei tau įdomu, pasiklausyk.

— Sakyk, — atsisėdo Petras šalia jo.

— Jau po nakties pamainos (12 val. nakties keičiasi sargyba), — ėmė pasakoti Juozas, — sapnuoju, grįžtu tėviškėn atostogau-

ti, baigęs 5 gim. kl. Vos išėjęs už miesto randu belaukiant savo brolių. Jis mane kviečia eiti drauge su juo. Sutinku. Prieinam kryžkelę. Brolis eina tiesiog baisiai grublėtu taku. Aš, jam nieko nesakęs, lieku ir pasuku kairėn — plačiu lygiu vieškeliu, klevų alėja.

Šalimais žaliavo vasarojai. Rugiai, nuleidę galvas, jautė artimą piūtį. Soduose raudonavo nokstančios vynuogės.

Veikiai pasijutau beeinąs tiltu. Apačioj sriuveno skaidrus, balkšvas vanduo. Už tilto lygioj lankoj, žaidė būrelis jaunimo ir plevėsavo raudona vėliava. Aš pagreitinau žingsnius. Bet staiga lūžo tiltas, ir aš nukritau į upę.

Vietoj skaidraus vandens pasijutau dumblo klampynėj. Aplinkui buvo statūs krantai apaugę krūmokšniais. Stengiaus išbristi — veltui. Šaukiau į pagalbą lankoj žaidžiantį jaunimą, šaukiau brolių — nesulaukiau... Žuves, — pamaniau, — ir atsidaviau likimui.

— Sūneli, brangūs sūneli.

— Aš tavo sūnus! Gelbėk motute, gelbėk! — ištiesęs rankas prašiau.

Motina prisirišino prie manęs, nusiėmė nuo kaklo ilgą kokinį ražančių ir tarė:

— Paskutinį kartą atėjau tavęs gelbėti. Jeigu supranti mano žodžius — išgelbėtas; jei ne — žuves... — Ir nuleido man galą ražančiaus, kuris nepastebimai virto tvirta grandim...

Išlipęs į krantą puoliau prie motinos kojų ir prisiekiau jos klausyti. Motina pakėlė mane nuo žemės ir grąžino į tą pat vietą,

kur atsilikau nuo brolio.

— Būk laimingas, sūneli! Eik šiuo taku, čia griovių nerasi. Sudie, sūneli... — Atsisveikino ir išnyko.

Paskutiniai jos žodžiai tokie buvo aiškūs, jog aš tikrai girdėjau, ir pabudau.

Rytojaus dieną begeriant kavą Juozas gavo laišką. Ilgai nelaukęs ištraukė iš voko. Lūpos ėmė virpėti veidas balti, akyse pasirodė ašaros. Gaila Juozui motinos, kuri baigė šiuos vargus tą pat naktį, kai jis sapnavo keistą sapną.

Juozas buvo gerų tėvų vaikas, augo turtingoj šeimynoj. Tėviškų linkėjimų lydymas žengė ligi penktosios gimnazijos klasės. Vėliau miesto gyvenimas, draugai ir knygos pastūmejo slidžiu taku. Tėvas ir broliai jo visai išsižadėjo. Tik viena motina verkė ir vis meldė Dievą šv. Dvasios. Bet Juozas

neklausė, pareikšdavo, kad jis daugiau žinąs ir suprantąs už ją.

Vieną dieną sučiupo policija. Buvo teismas ir 8 metai kalėjimo. Visi apleido jį: ir draugai ir pinigai ir laisvė, tik viena motina kas vakaras ir kas rytas atsimindavo savo maldose paklydusį sūnų. Ir Juozo mintys kartas nuo karto nuklysdavo į žaliąjį kaimą po šiaudiniu stogu. Atsiminė ankstyvos kūdikystės dienas, geraširdę motiną... Juozo sieloj vis rados daugiau pragiedrulių, vis daugiau oro. Ir vieną gražią vasarą, vėl susitaikė su namiškiais, susitaikė su Dievu... O po kiek laiko atsivėrė sunkūs geležiniai vartai, ir Juozas gavo laisvę. Ši laisvė jam buvo nepanaši į pirmąją, kada jis išėjo į žmones. Ne. Jis dabar išėjo mylėti ir dirbti.

(S. C.)

Iš Tėvų Marijonų Seminarijos Gyvenimo

Mokslo Metų Pradžia

Rugsėjo 15 d., (Švč. Panos Marijos Sopolingos šventėje) seminarijoje oficialiai pradėti nauji mokslo metai. Šis įvykis, kaip kad kasmet daroma, paminėtas bažnytinėmis pamaldomis. Juk kaip tik pravartu, kad pradėdami naujuosius mokslo metus, studentai pasiprašytų Dievo pagalbos tuos metus sėkmingai praleisti ir jaisiais kuo geriausiai pasinaudoti; tokiu būdu vis geriau prisirengs prie savo atsakomingos užduoties.

Minėtą dieną seminarijos koplyčioje atlaikytos iškilmingos šv. Mišios, kurias atnaušavo naujai paskirtas seminarijos rektorius kun. dr. Alfonsas Jagminas, MIC. Prie asistos buvo kun. dr. P. Biskis, MIC. dijakonu, subdijakonas A. Naudžiūnas, MIC. subdijakonu; apeigoms gi vadovavo kun. M. Jodka, MIC. Po šv. Mišių, seminarijos mokytojai padarė tikėjimo išpažinimą, kaip tai reikalaujama Bažnyčios kanonų. Šiai gi daliai vadovavo kun. J. Mačiulionis, MIC.

Tą pačią ir sekančią dieną buvo atlikti reikalingi pasiruošimai mokslo metams taip, kad jau sekantį pirmadienį pamokos pradėta pilnu šuoliu varyti. Iš viso ko matyt, kad klierikai labai gražioj nuotaikoj pradė-

jo mokslo metus ir tikimasi, jog su Dievo pagalba bus galima tuos metus sėkmingai praleisti.

Nauji Viršininkai

Šiais metais Tėvų Marijonų Kongregacijos viršininkai pasimainė vietomis. Išrinktas naujas Tėvas Generolas (J. E. Vyskupas P. Būčys, MIC.) paskirti nauji Provincijolai, patarėjai ir kiti viršininkai.

Marijonų Seminarijos, Hinsdale, Ill., nauju rektorium išrinktas kun. dr. Alfonsas Jagminas, MIC., o namo viršininku paskirtas kun. dr. Petras Biskis, MIC. Abu jau nuo seniau turėję reikalų su seminarija. Kun. dr. Biskis jau šešti metai sėkmingai mokytojauja seminarijoje. Dabar gi, atsižiūrėjus į jo prityrimą ir su aplinkybėmis apsipažinimą, vyresnybė rado jį vertu eiti namo viršininko pareigas. Kun. dr. Jagminas, gi, pirmais seminarijos gyvavimo metais buvęs joje mokytojumi; paskutiniais pastaraisiais metais jam teko eiti svarbias pareigas Marianapolio Kolegijoje, Thompson, Conn. Dabar štai jis vėl grįžo Marijos Kalneliuosna eiti svarbias ir atsakomingas rektorius pareigas ir tuo pačiu mokytojauti keliose mokslo srityse.

Naujų veidų tarpe randasi štai ir kun. Antanas Švedas, MIC., paskutiniu laiku buvęs mokytoju ir prefektu Marianapolyje, dabar gi paskirtas naujokų magistrui ir seminarijos mokytojum. Ir tenka pastebėti, jog palyginant trumpu laiku, kun. Švedui jau pavyko labai palankiai užsirekomenduoti ir patraukti visų širdis. Naujokams jis užjaučiantis tėvas, o klierikams patikimas mokytojas.

Nauji Paskyrimai

Jeigu atsimenate, šių metų sausio 22 d. Marijonų Seminarija, Hinsdale, Ill., išleido pirmą savo auklėtinių - kunigų laidą. Kam teko tose iškilmėse dalyvauti, gerai atsimenate tas išpūdingas apeigas, kurių metų J. E. Vyskupas W. O'Brien, D.D. šešioms Marijonams ir vienam Pranciškonui suteikė kunigystės sakramentą. Tą pačią dieną J. E. palaimino ir suteikė misijų kryžius Pietų Amerikon vykstantiems misijonieriams — kun. A. Andriušui, MIC. ir kun. K. Vengru, MIC.

Paskutiniu gi laiku, šiems naujiems kunigams užbaigus seminarijos kursą, suteikti galutini paskirstymai: **Kun. J. Kamandulis, MIC.** (iš Brockton, Mass.) paskirtas vykti Pietų Amerikon ir darbuotis Brazilijos lietuvių tarpe; **kun. M. Jodka, MIC.** (iš Lawrence, Mass.) paskirtas Aušros Vartų parapijos (Chicago, Ill.) vikaru ir Marijonų savaitraščio "Laivo" tvarkytojum. Kiek laiko pirmiau, kun. Jodka buvo skirtas vykti į Romą ankštesnius mokslus tęsti, tačiau neseniai kilus Europoje karui, tenka jam dar Amerikoj pasilikti. **Kun. J. Dambrauskas, MIC.** (iš Elizabeth, N. J.) dirbs prie dienraščio "Draugo", Chicagoje. **Kun. P. Činikas, MIC.** (iš Chicago, Ill.) toliau tęsia mokslus Marquette universitete, Milwaukee, Wis. **Kun. P. Barauskis, MIC.** (iš Newark, N. J.) paskirtas naujokų magistrui pagalbininku. **Kun. A. Ignotas, MIC.** (iš Waterbury, Conn.) ir **kun. A. Morkūnas, MIC.**, toliau tęsia mokslus De Paul universitete, Chicagoje.

"Ištikrųjų, sakau jums, jei jūs nesugrįšite ir nepasidarysite kaip kūdikiai, neįeisite į dangaus karalystę." (Mato XVIII, 3). no paviljoną uždaryti.

LIETUVIAI AMERIKOJE

L. D. S. Seimas

Praėjusį sekmadienį ir pirmadienį — rugsėjo 24 ir 25 dd. Cambridge, Mass., įvyko Katalikiškos Lietuvių Darbininkų Sąjungos seimas. Šv. Mišias atnašavo LDS centro pirmininkas kun. J. Švagždys, pamokslą pasakė Marianapolio Kolegijos profesorius kun. dr. J. Vaškas. Seime turėjo paskaitą prof. K. Pakštas.

Seimas naujon centro valdybon išrinko šiuos asmenis: kun. J. Švagždys — pirmininku, kun. P. Jūras — vice pirm., A. F. Kneizys — sekretoriumi, A. Peldžius — finansų sek., O. Siaurienė — išdininke. Kontrolės komisijon: kun. P. Juškaitis, D. J. Averka, L. Kumpa. Vyriausias "Darbininko" redaktorius ir Literatinės Komisijos pirmininkas bus kun. K. Urbonavičius.

Propagandos komisiją sudaro: kun. S. F. Kneizys, A. F. Kneizys, J. Glavičkas ir dr. M. Aukštikalnis. Jubiliejinio seimo komisija tokia: kun. J. Petrauskas, kun. J. Vaitekūnas, A. F. Kneizys, A. Peldžius ir D. J. Averka.

Šv. Kazimiero Akademija

Mokinių skaičius Šv. Kazimiero Akademijoje kasmet auga. Šiais metais įstojo 100 naujų mergaičių.

Šv. Kazimiero Akademijos Rėmėjų Draugija gavo daug narių, dar labiau sutelkė savo jėgas ir su didesniu uolumu ėmėsi darbo.

Kun. J. Čužauskui Pagerbtuvės

Waukegane klebonui kun. J. Čužauskui šiais metais sukako 20 m. kunigavimo. Spalio mėn. 24 d. parapijos katalikai tai sukakčiai paminėti rengia bankietą.

Lietuvos Paviljoną Neuždarys

Lietuvos vyriausybė po didelių ekonominių smūgių ėmėsi didelio taupumo. Buvo gauta iš Kauno telegrama, kad jie daugiau paviljono išlaikymui lešų skirti negali ir ma-

Tai sužinoję lietuvių organizacijos ir asmenys sujudo organizuoti tam tikslui aukų rinkimą. Atsiranda rėmėjų ir paviljonas dar vieną mėnesį, iki spalio 30 d., kol uždarys Pasaulinės Parodos šių metų sezoną, bus galima išlaikyti.

Mirė Marijonų Rėmėjas A. A. J. Baltutis

Rugsėjo mėn. 25 d. Chicagoje mirė žinomas prekybininkas, Marijonų Rėmėjas Jonas Baltutis, Gimimo Šv. Panelės, Marquette Park, klebono kun. A. Baltučio brolis.

J. Baltutis aktyviai dalyvavo R. K. Federacijos Town of Lake skyriuje, Šv. Kazimiero Karalaičio draugijoje, buvo TT. Marijonų Rėmėjas. Jis visą atliekamą laiką ir jėgas paskyrė savųjų gerovei. Mes liūdime netekę energingo, dar jauno rėmėjo ir tariam: Requiescat in pace!

PASAULIO ĮVYKIAI

Kun. Coughlin Ragina Ruošti Taikos Demonstraciją

Pereitą sekmadienį kun. Charles E. Coughlin per radio kalboje apie Europos karą ir Jung. Valstybių neutralumą. Jis tarp kitko pareiškė, kad Rooseveltto administracija savo sumanumu "cash and carry" (parduoti ginklus kariaujančioms valstybėms už grynus pinigus ir tuos ginklus pristatyti) praskintų kelią įvelti Jung. Valstybes į Europos karą. Kun. Coughlin ragina suruošti masinę taikos demonstraciją Washington; reikalauja palaikyti neutralumo įstatymą ragina siųsti kongresmanams telegramas, prašant, kad jie balsuotų už neutralumo įstatymo neliečiamybę.

Popiežius Kvies Pasaulio Tautas Kovon Prieš Ateizmą

Iš autoritetinių šaltinių patirta, kad Šventasis Tėvas Pijus XII planuoja atsišaukti į visas pasaulio krikščioniškas, tautas kovoti prieš plečiamą ateizmą. Krikščionybei pavojus padidėjo ypač ši kartą, kai sovietai įsiveržė Lenkijon ir ten tuojau pradėjo skleisti savo bedieviškojo komunizmo idėjas.

Popiežius, sakoma, ryžtasi sukeldinti visą krikščionišką Europą, kad kuo veikiau būtų sulaukytas ateizmo plitimas.

Sakoma, keliamas sumanymas sušaukti visų krikščionių denominacijų konferenciją ir sudaryti bendrąjį frontą prieš ateizmą.

20 giminaičių dvasiniame luome

Misijonierius kunigas Mykolas Kadū (Cadoux), priklausęs Chambery'o arkivyskupijai, turi 20 giminaičių, kurie priklauso dvasiniam kunigų arba vienuolių luomui. 2 broliai yra kunigai arba misijonieriai, 3 seserys yra vienuolės, 4 dėdės — kunigai ir viena teta — vienuolė; 3 anūakai yra kunigai ir 8 anūkės — vienuolės.

Katalikai Japonijoje

Pagal paskutinę statistiką, Japonijoje yra 115 kunigų japonų tautybės ir 293 užsieniečių; 127 vietinių (japonų) ir 104 užsieniečių vienuolių; 112 teologijos studentų — klierikų ir 271 studentas — klierikas mažosiose seminarijose. Katalikų bažnyčių ir koplyčių visoje Japonijoje yra 391. Katalikų auklėjimo priėmimo stovi Tokio katalikų universitetas, vedamas jėzuitų. Krašte yra 53 aukštesnė mokyklos mergaitėms ir berniukams su 15,000 mokinių. Labdaros draugijos, atsižvelgiant į bendrą katalikų skaičių — 113,000 — yra labai gerai įsikūrusios. Japonų katalikai turi 15 ligoninių, 27 našlaičių prieglaudas, 8 senelių namus ir 2 raupsuočių sanatorijas.

Iš Indijos pasaulio

Paskutiniu metu Indijoje atsivertimas į Katalikų Bažnyčią auga. Neseniai Kottaro vyskupijos centre 800 stabmeldžių ir protestantų indų perėjo į Kat. Bažnyčią. Kitoje vietoje 73 protestantiškos šeimos ruošiasi pereiti į katalikų tikėjimą, lankydamos atitinkamas pamokas.

Katalikų kunigai savo mokslingumu ir pasiaukojimu yra labai gerbiami vietinių gyventojų. Taip, pav., Pururo miesto tarybos pirmininku yra išrinktas monsinjoras Povilas Elankunnapuša. Hindusai ir nekatalikai sutarė rinkimuose dėl šito populiaraus kunigo, Kottakavu bažnyčios klebono.

Klebonas be tikinčiųjų

Naujajai paskirtas Sumterio (Afrikijoje) negrų parapijos klebonu kun. Clarence McIn-

tyre'as tuo tarpu yra vienintėlis savo parapijos katalikas. Jis turės pastatyti ne tik bažnyčią, kleboniją ir mokyklą, bet ir atversti į katalikų tikėjimą visus 11,000 negrų, gyvenančių jo parapijos ribose. Naujasis klebonas jau pradėjo mokyti katekizmo naujuosius konvertitus, kurie savo "klebono" pamokas uoliai ir gausiai lanko.

Katalikų Bažnyčia Rumunijoje

Rumunijos senatorius Agarbicianu, kuris atstovauja Rumunijos Rašytojų ir Žurnalistų organizaciją, neseniai senate paskelbė kalbą, kurioje, tarp kitko, taip atsiliepia apie Katalikų Bažnyčią Rumunijoje:

"Jau 230 metų, kaip mes atidarėme kuklų langelį į Romos katalikų Bažnyčią. Istorijos bėgyje šitos Bažnyčios dėka mes išsaugojome tautinę sąmonę ir įsisąmonijome, kad mes esame turėję lotynišką praeitį. Šiandien mes jau nesame reikalingi tokio skatintojo iš oro, nes jį mes turime jau savyje pačiuose. Tačiau kas gali paneigti, kad iš didžiulės, visuotinės Katalikų Bažnyčios srovės, iš jos kasdieninio nenuilstamo darbo, iš jos nuolat iš vidaus pasikartojančio atgimimo gilesniam krikščioniškam gyvenimui ir visų socialinių klasių labai ir mums per šitą langą gali dvelktelti labai naudinga ir palaiminga atgimimo srovė, kurią mes be jokio pavojaus baimės galime ir turime širdingai sutikti. Nes šita srovė kelia dvasinį ir dorinį tautų pajėgumą; jį gali sustiprinti ir mūsų valstybės pamatus ir pasitarnauti rumunų tautos gerovei".

Kalba susilaukė labai didelio pritarimo. — Šalia 15 milijonu ortodoksų Rumunijoje yra 3 milijonai katalikų.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Didėja Alaus Ir Tabako Gamyba

Kaunas. — Alaus gamyba kietmet padidėjo 11 nuoš., tabako pagaminta 6 nuoš. daugiau, degtinės parduota 4 nuoš. daugiau, bet degtukų suvartojimas sumažėjo 8 nuoš. ir vyno gamyba sumažėjo apie tiek pat.

Daug Žydų Turto Liko Klaipėdoje

Kaunas. — Žydų spaudos žiniomis, Klaipėdos krašte esą pasilikę privatiųjų Lietu-

vos piliečių judomojo ir nejudomojo turto apie 100 milijonų litų vertės. Apie 80 nuoš. to turto priklauso žydų tautybės asmenims.

Lietuvoje Žadama Sutvarkyti Čigonus

Kaunas. — Ši rudenį žadama sutvarkyti čigonus, kurių Lietuvoje esama per tūkstantį ir kurie verčiasi visokiais neproduktingais, o labai dažnai net nusikalstamais verslais, kaip tai vagilavimu ir kt.

Keičiasi Jaunimo Papročiai

Seniau kai kuriose Lietuvos vietose jaunimas buvo per daug nukrypęs nuo tikrojo kelio. Muštynės, keiksmas ir šlykščiausios kalbos vakaruškų ar kitų sueigų metu buvo pirmoj vietoj. Taip pat netrūko "ruginuko" mėgėjų, kortuotojų ir medelių bei kelrodžių laužytojų. Bet dabar vietos dvasiškijai pradėjus uoliai dirbuotis, panašūs dalykai pradeda labiau domėtis organizacijos ir laisvas valandas praleisti prie laikraščių ir knygų.

Gedimino Ordinas Baronui

Kaunas. — Respublikos Prezidentas apdovanojo D. L. K. Gedimino ordinu pirmojo laipsnio Italijos propagandos ministrą Alfredi ir Italijos italotą ministrą pasiuntinį Lietuvai baroną Di Giurą.

Vytauto Didžiojo Gimnazija Bus Šventojoje

Kaunas. — Ministrų Taryba nutarė Klaipėdos Vytauto Didžiojo gimnaziją perkelti į Šventąją. Kol Šventojoje bus sudarytos gimnazijai veikti tinkamos sąlygos, gimnazija laikinai įsteigiama Palangoje. Be to, Ministrų Taryba pavedė Susisieikimo Ministerijai 300,000 lt. Šventosios-Darbėnų geležinkelio žemės darbams užbaigti, nelaukiant sąmatos pakeitimo ir leido užpirkti užsienyje reikalingą geležinkeliui statyti medžiagą.

Ir Lietuva Turi Sukčių

Kaunas. — Paskutinėmis dienomis kažkokie agentai pradėjo verbuoti Lietuvos miestų darbininkus vykti į vieną kaimyninę valstybę dirbti, žadėdami gerą uždarbį ir užlaikymą. Viliojami net kariuomenėje netarnavę jauni vyrukai. Iš šančių jau keli tokie slapta yra išvykę. Prieš kiek laiko pa-

našiai buvo agituojami vykti į tą pačią valstybę lauko darbininkai, kurie tačiau, pasijutę esą apvilti, pradėjo grįžti ir skūstis, kad agentai juos apvylė.

Atvyksta Su Naujom Filmom

Kaunas. — Amerikietis filmininkas J. Januškevičius rugpiūčio 29 d. išvyko per Berlyną, Paryžių, Šerburgą atgal į Ameriką. Lietuvoje jis išbuvo 7 savaites ir per tą laiką pagamino daug gerų filmų nuotraukų.

Girdėsime iš Kauno Per Radijo

Ties Kaunu, prie Babtų, ant gražaus Nevėžio kranto statoma Lietuvos valstybės pinigais galinga radijo stotis. Jau nupirkta iš ūkininkų 70 ha žemės (apie 175 acre), ant jos pastatyta radijo stoties rūmai, elektrinė stotis ir kiti pastatai. Visi įrengimo darbai numatoma baigti šių metų spalio mėnesį. Taip pat ten numatoma pastatyti stoties personalui kolonija. Pro šią vietą eina naujasis Žemaičių plentas.

Radijo stoties namas kaštuos 510,000 litų, o elektros stoties namas 63,000 litų. Visi pastatai bus įrengti moderniškai, pagal naujausius mokslo reikalavimus. Radijo siųstuvus stato anglų firma "Standard Ltd.", o antenos stiebus, kurie bus 240 metrų (731,5 pėdų) aukščio ir svers 56 tonus, stato prancūzų firma SFR.

Radijo stoties nuolatinis bangų ilgis bus 480 m. (o buvo 1938 metrai), reiškia dabar bus keturis kart galingesnė stotis. Stoties galingumas bus 120 kilovatų. Numatyta įrengti ir trumpųjų bangų siųstuvus, kurio galingumas bus 50 kilovatų. Trumpųjų bangų radijo siųstuvo antenos bus rombinės. Tas siųstuvus galės naudotis 16, 19, 25, 31, 50 metrų bangomis ir bus galima pakreipti norima kryptimi.

Trumpųjų bangų siųstuvus bus skiriamas susisiekti su šiaurės ir Pietų Amerikos lietuvių kolonijomis. Taigi Amerikos lietuvių kolonijos galės klausyti Lietuvos žinių, lietuviškos muzikos, paskaitų ir pan.

Apsaugos Lietuvos paminklus

Jau ruošiamas įstatymas apsaugoti Lietuvos senuosius gražius pastatus ir paminklus. Juos reikia saugoti ne nuo išorės prie-

šų, bet nuo pačių vietos žmonių, nes daugelis nesuprasdami jų grožio ir istorinės vertės, nugriauna arba taiso. Dabar be leidimo nebus galima taisyti, perdažyti senųjų meniškų bažnyčių ir namų.

Taip pat pagal šį įstatymą bus saugojami ir prižiūrimi visos istorinės pilys, tvirtovės, paminklai. Jie bus pataisomi, sutvirtinami, kad visai nesugriūtų ir neišnyktų.

Tą Lietuvai reikėjo jau seniai padaryti, nes kitos valstybės istorinius ir kultūrinius palaikus labai brangina.

Statoma didžiulė elektros stotis

Prie Šiaulių miesto, Bigalių kaime ant Rekyvos ežero kranto "Elektros" bendrovės lėšomis statoma galinga didžiulė elektros stotis. Jos namų ir mašinų pastatymas kaštuos apie 3 milijonus litų. Elektra bus gaminama šiluminiu būdu, kurui vartojant durpes. Ten pat yra didelės durpių kasyklos. Tuo būdu nereiks iš užsienio įvežti nei anglių nei naftos ir bus sutaupyta daug pinigų.

Ta didžiulė stotis galės apšviesti Šiaulių miestą ir apskritį, Radviliškį, Panevėžį ir net Telšius. Taip pat dabar bus galima įsivesti elektrą ir visuose apylinkės kaimuose. Kaip matome, Lietuvos kaimo kultūrinė ir civilizacijos pažanga vis kasdien didėja.

Neramūs laikai Europoje

Europoje siaučia neramūs laikai. Liejasi kraujas lenkų, vokiečių ir prancūzų. Lenkija jau pasidalino Rusija ir Vokietija. Gresia didelis pavojus Estijai iš Rusijos pusės.

Daugelis tūkstančių lenkų, išbėgę į Rumuniją, Lietuvą ir Prancūziją badauja ir yra šelpiami tų valstybių. Daug Vilniaus krašto lietuvių žuvo lenkų fronte, daug kenčia rusų bolševikų ir vokiečių priespaudas. Melskimės už vargstančius, kenčiančius ir žūstančius brolius vilniečius!

Vilnius atiteko Rusijai

Nežinia tikrai, ar Rusija nesutiko Vilniaus perleisti Lietuvai, ar Lietuva dėl svarbių priežasčių jo neėmė. Visaip kalbama, bet tikrų žinių nėra. Jei neėmė, tai tur būt matė pavojų iš Rusijos ar Vokietijos.

Kita dalis Vilniaus krašto: Seinai, Augustavas atiteko Vokietijai.

Baltijos orinio sporto varžybas laimėjo Lietuva

Ši rudenį buvo suruoštos Baltijos valstybių orinio sporto (su lėktuvais) varžybos, kad sužinoti kas yra geriausi skraidytojai. Lietuvos lakūnai ir sklandytojai pasirodė labai gerai. Pirmą vietą laimėjo Lietuva, antrą — Estija, trečią — Suomija, ketvirtą — Latvija.

Toľumo skridime pirmą vietą teko kapitoniui Rimui, antra — lak. Jasinskiui ir tik trečia estui Kriisk.

Figūriniame skraidyme laimėjo: 1) lak. Kinaitis (Lietuva), 2) kpt. Rimas (Lietuva), 3) Kriisk (Estija), 4) Dovydaitis (Lietuva) ir t.t.

Sklandyme lietuviai irgi geriausiai pasirodė, surinko 110 taškų, Estija — 88, Latvija — 74. Lietuviai geriausi sklandytojai yra šie: Gysas, (išbuvo 14 val. 40 min.), J. Pyragius (12 val. 18 min.), B. Oškinis (į aukštį iškilo 1620 metrų).

Bendri rezultatai iš visų sričių yra tokie, vertinant taškais: Lietuva — 320, Estija — 242, Suomija — 114, Latvija — 59.

Praplėsta Kretingos Pranciškonų gimnazija

Pirma į gimnaziją tepriimdavo tik vien berniukus, nuo šių metų rudens, prašant švietimo ministerijai, bus atidarytos atskiros ir mergaičių klasės. Taip pat priimami įvairių tikybų moksleiviai. Gimnazija iš valdžios gauna pinigines paramos, todėl mokestis už mokslą metams nustatytas kaip ir valdžios gimnazijose (į metus 100—150 litų — apie 16-25 dolerius).

J. E. arkiv. J. Skvirecko sukaktis

Šiais metais J. E. Arkiv. J. Skvireckui sukako 20 metų vyskupavimo ir 40 metų kunigavimo. J. E. arkiv. Skvireckas yra parašęs daug knyvų: "Popiežius Pius X", "Šv. Povilas Apaštalas", "Evangelijos ir Apaštalų Darbai", "Baranausko verstasis platesnysis katekizmas". Be to, rašė straipsnius į "Tėvynės Sargą", "Nedėldienio skai-

tymus", "Vienybę", "Mūsų Laikraštį", "Draugiją".

Ties naują geležinkelį

Tarp Darbėnų ir Šventosios pradėtas tiesiti naujas geležinkelis. Ministrų taryba tam reikalui paskyrė 300,000 litų.

Daug naujų mokyklų

Nuo šio rudens atidaryta 130 naujų mokyklų. Net ir mažesniuose miesteliuose jau atidaromi papildomi penktas ir šeštas skyrius.

DOVANOS UŽ DOVANAS

Chicago, Illinois. — Šiomet sueina 25 metai, kai brolis Vladas, M.I.C., darbuojasi šiame mieste. Tad, per šiuos "Draugo" jubiliejaus metus buvo pasitarta padėti broliui Vladiui jo naštą nešti įtaisant jam naują adresų mašiną, kad lengviau galėtų pasiekti visus sandarbininkus.

Pirmutiniai, kurie prisidėjo prie šio kilnaus tikslo, paaukodami sidabrinį dolerį, buvo Salomėja ir Ant. Kavaliauskai, gyv. 5041 S. Artesian Ave., Chicago, Ill.

Rūtos daržo įkūrėjai ir ex-kareiviai tarėsi tuo tikslu suruošti piknikų pabaigtuves ryšium su uždarymu Rūtos daržo iki ateinančio pavasario. Tai įvyks sekmadi., spalio 22 d. Publika linksminsis Rūtos darže ir salėj, ir pasidžiaugs gražia programa.

Šio pikniko pelnas skiriamas naujos adresų mašinos fondui. Visiems "Draugo" skaitytojams, kurie prisidės prie šio fondo su auka, bus prisiūsta gražios Kūčių plotkelės. Iš anksto tariame nuoširdžiai ačiū. Aukas siųskit sekančiais: *Brolis Vladas, M.I.C., 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Illinois.*

"Kristaus Karaliaus Laivas"

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
Vien laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790